

ת"פ 4526/02/21 - מדינת ישראל נגד אחמד דענא

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 4526-02-21 מדינת ישראל נ' דענא

בפני בעניין:	כבוד השופטת בכירה שרון לארי-בבלי המאשימה	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
נגד	אחמד דענא	
הנאשמים	ע"י ב"כ עו"ד מונא שיח'	

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של מסירת ידיעה כוזבת על עבירה מסוג פשע, בניגוד לסעיף 243 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן (תיקון מיום 4.1.22), ביום 16.2.20 התקשר הנאשם למשטרה ומסר שראה אירוע של חטיפת יהודי באזור ענאתה. מיד עם מסירת הידיעה, החלו כוחות הבטחון לפעול ולטפל באירוע. כשעה לאחר מכן, הגיע הנאשם למחסום שועפאט והתוודה בפני מפקד המחסום שבדה את הידיעה ושעשה זאת משום שהיה לו משעמם. עוד צוין שהאירוע כולו, ממסירת הידיעה הכוזבת ועד הפסקת החיפושים, ארך כ-40 דקות.
3. כאמור, לאחר הודאתו בעובדות אלו, הורשע הנאשם. נוכח גילו של הנאשם, נשלח לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו.

תסקיר שירות המבחן

4. בתסקיר שירות המבחן פורטו בהרחבה קורותיו של הנאשם, בן 21, המתגורר בבית הוריו ודואג לפרנסתם, וכן פורט הרקע המשפחתי הקשה ממנו בא. צוין שהנאשם נעדר הרשעות קודמות ושהוא לקח אחריות בפני שירות המבחן בנוגע לעבירה הנוכחית. לדבריו, הוא היה שיכור בעת ביצוע העבירה, משום שבדיוק פוטר מעבודתו. עוד אמר הנאשם לשירות המבחן שלאחר שהבין את הפסול שבמעשיו והתחרט עליהם, החליט להפסיק את השימוש באלכוהול.
- שירות המבחן התרשם מבחור צעיר, שמגיל צעיר לקח על עצמו את עול הדאגה למשפחתו, דבר שהביאו להיות בעל נטיה לצריכת אלכוהול המשפיעה על שיקול דעתו וכן בעל סיכון להתחברות לחברה שולית. עם זאת, שירות המבחן מצא שהנאשם בעל כוחות חיוביים ושאופות להתקדם בחייו, וכן - שמאז ביצוע העבירה בה הורשע הוא בחר להתרחק מהחברה השולית אליה השתייך ונמנע משימוש באלכוהול. בנוסף ניכר שהנאשם החל

להביע מוטיבציה ראשונית להשתלב בטיפול.

לאור כל זאת, המליץ שירות המבחן על צו מבחן למשך שנה, במסגרתו ישתלב הנאשם בטיפול במסגרת שירות המבחן, וכן צו של"צ. עוד נכתב בתסקיר שמאסר בעבודות שירות יהווה גורם מדרדר לנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

5. **ב"כ המאשימה** עמד על הערכים המוגנים שנפגעו בעת ביצוע העבירה: בזבוז משאבים ציבוריים, פגיעה בשלטון החוק ופגיעה באמון הציבור במערכות אכיפת החוק. לדבריו, מדובר בפגיעה חמורה שכן האירוע ארך 40 דקות. על כן, עתר לקביעת מתחם ענישה בין 4 חודשי עבודות שירות ועד מאסר בפועל למשך שנה. בתוך המתחם, עתר לקביעת עונש של 4 חודשי עבודות שירות, יחד עם ענישה נלווית. זאת, לאור הודאת הנאשם ולקייחת האחריות שלו על מעשיו, היעדרו של עבר פלילי ומצבו האישי הקשה. מן הצד השני נטען שיש לשקול את הצורך בהרתעת היחיד והרבים.

6. **ב"כ הנאשם** ציינה שהימשכות האירוע 40 דקות בלבד מעידה על פגיעה מדודה בערכים המוגנים. היא ביקשה להתחשב בנסיבות חייו המורכבות של הנאשם, ובנסיבות הספציפיות שהביאו לביצוע העבירה, וכן בכך שמאז ביצוע העבירה - כשנתיים - הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, תוך הבנת הפסול שבמעשיו. על כן, ביקשה ב"כ הנאשם מבית המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן.

7. הנאשם נשלח אל הממונה על עבודות שירות לבדיקת כשירותו לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות, ומבלי שהיה בכך משום הבעת עמדה לעניין הענישה שתושט על הנאשם בסופו של הליך.

דין והכרעה

8. כידוע, בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות נשוא כתב האישום הוא בזבוז משאבים ציבוריים, פגיעה בשלטון החוק ופגיעה באמון שבין האזרח לבין מערכות אכיפת החוק.

10. בחינת נסיבות ביצוע העבירה מלמדת שהפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הנמוך. האירוע ארך פחות משעה, והפסק לאחר שהנאשם ניגש בעצמו למפקד כוחות הבטחון ואמר שבדה את האירוע מלבו. מן הצד השני, כמובן שיש לתת את הדעת לכך שנושא הידיעה היה חטיפת יהודי בתוך כפר ערבי, דבר שהביא להקצאת משאבי כוחות הבטחון והאכיפה בסדר גודל משמעותי.

11. מדיניות הענישה בעבירות דומות נעה בין ענישה צופה פני עתיד ובין הטלת מספר חודשי מאסר בפועל. עם זאת, במרבית המקרים הוטל מאסר על תנאי למשך חודשים ספורים, לעתים יחד עם פיצוי, קנס או צו של"צ. כמובן, שכל מקרה ייחודי בנוגע לעבירה עליה דווח ולתוצאות מסירת הידיעה הכוזבת (ראו והשוו: ת"פ (שלום אי') 15808-09-16 **מדינת ישראל נ' תאיר אדרי** (נבו 20.11.2017); ת"פ (שלום קריות) 71272-07-19 **מדינת ישראל נ' יעיש סבג יאיר** (נבו 07.09.2020); ת"פ (שלום ת"א) 46509-12-14 **פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' נסים ארגזי** (נבו 26.04.2017); עפ"ג (מחוזי ב"ש) 27326-12-21 **יצחק קיזר נ' מדינת ישראל** (נבו 09.03.2022)).

12. לאור מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות ביצוע העבירה הנוכחית, מצאתי לקבוע מתחם שינוע בין מאסר על

תנאי לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

העונש ההולם

13. לצורך קביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם, שקלתי לקולא את הודאתו של הנאשם ואת לקיחת האחריות שלו על מעשיו; את העובדה שהוא ניגש למפקד כוחות הבטחון ואמר שבדה את האירוע בתוך זמן קצר יחסית; את העובדה שמאז האירוע ועד היום הקפיד הנאשם על אורח חיים נורמטיבי ותקין וניכר שהוא מבין את חומרת מעשיו ואת הצורך שלא יחזרו על עצמם; את מציאות חייו, שאינה פשוטה; את העובדה שמדובר בנאשם ללא עבר פלילי. לחומרא, שקלתי את נטיית הנאשם לשימוש באלכוהול - שגם הובילה למעשיו נשואי כתב האישום, ואת היותו מועד להשפעת חברה שולית.

14. על כן, לא בלא לבטים וחרף שליחת הנאשם אל הממונה על עבודות שירות (שם נמצא מתאים לריצוי מאסר בדרך זו), מצאתי לקבל את המלצת שירות המבחן ולגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי שלא יעבור הנאשם בתוך שנתיים את העבירה בה הורשע.

ב. צו של"צ בהיקף של 180 שעות. הנאשם יחל בריצוי בתוך 30 ימים מהיום. השירות רשאי לשנות את מקום ההשמה ללא צורך בהחלטה שיפוטית. הנאשם מוזהר בזה כי אי ריצוי השל"צ במלואו, יגרור הפקעתו והטלת עונש חלופי תחתיו.

ג. קנס בסך ₪ 750 אשר יסולק בשלושה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.10.22.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ו אלול תשפ"ב, 11 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.